

1 Підліткова криза сексуальності

Прислухайтесь до слів дівчини-підлітка, яка у 13 років не встояла перед тиском розпочати статеві стосунки (надто поширене явище в наш час):

Дошлюбний секс став найжахливішим досвідом у моєму житті. Я зовсім не відчула емоційного задоволення, яке мені облудно пообіцяв світ. Я почувала себе так, немов моє нутро оголилося і моє серце зневажили... Знаю, що Бог пробачив мені цей нестерпний гріх, але також знаю, що ніколи не поверну своєї невинності. Жахаюся того дня, коли змушена буду сказати тому, кого справді любитиму і з ким хочу одружитися, що він не єдиний, хоч я хотіла, щоб так було... Я заплямувала своє життя - і ця пляма не змиється ніколи.

Моніка

Сьогодні американські підлітки перебувають у кризі. Як і я, батько чотирьох дітей, ви, мабуть, хочете, щоб це було не так і, можливо, навіть волієте вдавати, що це неправда. Однак це справді так. І якщо ми, батьки, хочемо допомогти своїм дітям - а від нас залежить надзвичайно багато - ми не посміємо сховати голову в пісок. Ми зобов'язані вивчати цю кризу і способи виграти битву. Саме про це йде мова в цій книзі.

Вражаючі факти

Криза, про яку йде мова, - дилема підліткової сексуальності. Це величезна проблема. Дослідження, яке провів у 1981 році Інститут Гутмахера, показало, що до 20 років 81% неодружених хлопців і 60% незаміжніх дівчат розпочинають статеві стосунки. Ці молоді люди стають сексуально активними вже в 11 років. І це було в 1981 році! За останні 20 років рівень дошлюбних статевих стосунків стрімко зріс.

Щоб ми як батьки-християни не вважали, що наші діти перебувають у безпеці через свою віру та участь у церковному житті, нам слід пам'ятати, що хоча "релігійно свідомих" дівчат, які кажуть, що важливо зберегти цноту до шлюбу, на 86% більше, ймовірність того, що ті самі релігійно свідомі дівчата справді виявляться незайманими, лише на 14% більша. Тому активне церковне життя не дає гарантії, що молода особа буде несприйнятлива до тиску, який підштовхує підлітків до дошлюбного статевих стосунків.

Зрозумійте також, що не тільки батьки-пуритани вважають, що нестримна сексуальна активність підлітків є проблемою. Згідно з опитуванням, яке у 1986 році провів журнал "Тінейдж", самі підлітки вважають, що це головна проблема, яка постала перед ними. Виявилось, що інші серйозні проблеми - такі, як зловживання наркотиками, алкоголізм та самогубство, турбують підлітків менше, ніж дошлюбні статеві стосунки.

Підліткова сексуальна активність стає причиною багатьох проблем. Найбільш очевидний наслідок - це підліткова вагітність. Понад мільйон дівчат-підлітків вагітніють щороку, і з них четверо з п'яти незаміжні - 30 000 до 15 років. 70% неодружених матерів підліткового віку отримуватимуть соціальну допомогу; багато хто з них, звичайно, обере аборт, замість того щоб виношувати дитину до кінця вагітності.

Крім того, 60% з тих дівчат, які вийдуть заміж через вагітність, розлучаться протягом подальших п'яти років. І 60% цих дівчат ще раз завагітніють упродовж двох років. Правда полягає в тому, що життя багатьох підлітків - як дівчат, так і хлопців - буде зруйноване через вагітність, до якої призводить дошлюбний секс.

Інша очевидна проблема - це хвороби, які передаються статевим шляхом. Через розпусту вони поширюються, немов пожежа. Сифіліс та гонорея досі разом з нами. Недавно виявлені хвороби, такі, як герпес, хламідіоз та СНІД (синдром набутого імунodefіциту), швидко поширюються. Федеральні центри контролю хвороб твердять, що американську націю охопила епідемія венеричних хвороб.

Менш очевидні, але так само реальні інші шкідливі наслідки дошлюбного сексу: почуття вини, низька самоповага, відчуття, що тебе використали, сумніви, чи майбутній чоловік зрозуміє і пробачить (як у дівчини на початку цього розділу), розчарування в сексі та стосунках, і навіть у перспективі майбутнього шлюбу.

Не дивно, що підлітки самі розуміють, яка серйозна ця проблема.

Труднощі батьківства

Якщо всі ці факти схилиють вас до думки, що зарадити цьому неможливо, не втрачайте надії. Так, бути батьками не завжди легко, але це досвід, з яким мало що може зрівнятися у світі. Сьогодні випробовувань більше, ніж будь-коли, однак вони не повинні обтяжувати вас. Батьківство - це та радість, яку ви відчуваєте, коли бачите, як ваші діти ростуть і розвиваються. Це одна з найбільших радостей у моєму житті. Як батьки ми повинні працювати спільно і підбадьорювати один одного.

У мене з'явилася мотивація більше дізнатися про батьківство - і, зрештою, написати цю книгу - у той час, коли народилася моя третя дитина, Кеті. Я був у пологовій палаті, і сестра віддала її мені в руки. Мене охопила паніка, і сльози залили мої очі. Я молився: "Боже, допоможи мені, я знову батько". Мене ніколи не вчили бути батьком. Мої батьки насправді не любили один одного. У них не було шлюбу; у них було спільне існування. Я жодного разу не бачив, як мій батько обіймає мою матір, вже не кажучи про те, щоб разом проводити з нею час. Також він не проводив часу зі мною. Я ніколи не знав, що таке позитивне батьківство, і в тій лікарняній палаті я почав панікувати. Ця тривога змусила мене молитися і просити Бога дати мені мудрість збудувати сім'ю, яка звеличить і прославить Його.

Батьківство вимагає праці, але ця праця дає результат. Безсумнівно, що ми, батьки, повинні допомогти своїм дітям. Ми не можемо покладатися на суспільство і середню школу, і церква самотужки не зможе впоратися з цим. Але нас повинно втішити те, що батьки можуть допомогти. Ми маємо нагоду допомогти їм сказати "ні", коли на них чинять тиск розпочати дошлюбні статеві стосунки, і ми зобов'язані зробити це. Вони можуть поводитися так, немов не потребують нашої допомоги, тому що один із чинників, які впливають на життя підлітка, - це прагнення стати незалежною особою. Вони намагаються стати незалежними від батьків, і тому зазвичай відштовхують їх. І ми повинні поступово відпустити їх. Але незважаючи на це, підлітки неодноразово говорили мені, що вони воліють дізнаватися про секс від своїх батьків.

Справді, соціолог з Державного університету Юти виявив: що відвертіше батьки розмовляли зі своїми підлітками про пов'язані із сексом цінності та переконання, то менш активними були їхні діти у своїй сексуальній поведінці. Також, якщо діти дізнавалися про секс від своїх батьків, ймовірність того, що вони стануть сексуально активними, була суттєво меншою порівняно з тими, хто отримував таку інформацію від друзів. Найкраще, коли прищеплення цінностей і сили характеру, які допоможуть підліткови залишитися морально чистим, починається в дуже ранньому віці, і ми обговоримо в цій книзі, чого ми повинні навчати і в який час. Фактично, я дізнався, що свого підлітка слід починати виховувати ще перед тим, як він чи вона народиться. Я маю на увазі те, що ви ще до народження дитини повинні почати готуватися, щоб стати прикладом для своєї дитини.

Але навіть якщо ваша дитина вже підліток, і ви знаєте, що не виконали потрібної роботи, поки ваша дитина була ще малою, розпочати ніколи не пізно. Ваше завдання буде складнішим, ніж коли б ви почали раніше, але воно в жодному разі не є неможливим.

Ця книга ґрунтується на вченні Біблії про те, що секс - це великий дар від Бога, чудова річ, поки він залишається частиною шлюбних стосунків. У будь-якому іншому контексті він є злом. Він є злом, тому що так каже Бог, і це вже має бути достатньою причиною, але він також є злом, тому що неминуче веде до емоційної та психологічної шкоди.

Тому найкраще вирішення кризи підліткової сексуальності - це не краща статеві освіта, хоча й вона важлива. І аж ніяк не широке розповсюдження презервативів. Радше, ми повинні навчати дітей казати "ні" тискові стати сексуально активними і допомогти їм переконатися, що зачекати - це найкращий вибір, який вони можуть зробити. Я детально обговорив те, чому молода особа повинна чекати, у своїй книзі "Навіщо чекати?". У ній розглядаю тридцять три причини, які спонукають молодих людей займатися дошлюбним сексом, і двадцять сім причин зачекати.

Ще є надія

Ця книга поділена на дві основні частини. У першій ми поглянемо на причини нашої

теперішньої кризи, впливи, які спонукають вашу дитину стати сексуально активною, і те, чому діти піддаються цим впливам. У другій частині розглянемо деякі конкретні заходи щодо ефективного усунення цих причин - способів допомогти вашій дитині сказати "ні" цьому тискові.

Як батьки, ми відповідальні перед своїми дітьми. Якщо ви знаєте, що ваша дитина робить те, чого вона не повинна робити, це знання може стати причиною глибокої вини, а також відчаю. Але ми повинні не забувати рівно ж про три факти.

По-перше, наші діти після досягнення свідомого віку стають вільними моральними агентами. Ми можемо навчати, встановлювати правила, виховувати і любити їх перед Богом. Але, врешті-решт, наші діти робитимуть свій власний вибір, у тому числі вибір щодо своєї сексуальної активності. Ми не можемо зробити цей вибір замість них, і ми не відповідальні за нього. За нього відповідають наші діти. Тому не звинувачуйте тільки себе, коли ваша дитина робить помилковий вибір.

По-друге, це практичний текст і книга надії. Авжеж, бути батьками нелегко - і так було завжди. Але я щиро вірю, що, хай якими поганими чи добрими батьками ви почувалися у минулому, ми можемо допомогти своїм дітям зробити правильний вибір у сфері сексуального життя. І зі свого досвіду знаю, що бути батьком - навіть бути батьком підлітка в сучасному світі - це чудовий, сповнений радості досвід.

По-третє, найважливіша ідея, з якою ви можете ознайомитися в цій книзі, - така, що саме наші стосунки з дітьми відіграють першорядну роль. Правила, повчання, принципи, приклади та дисципліна однаково важливі. Але ніщо не має такої ваги, як побудова сповнених любові й прихильності стосунків зі своїми дітьми. І саме апостол Петро, посилаючись на книгу Приповідок, сказав: "Любов силу гріхів покриває" (1 Пт. 4, 8). Понад усе ми повинні любити своїх дітей і дбати, щоб вони розуміли це.

Батьківство може бути надзвичайно цінним для вас. Ми можемо допомогти своїм дітям чинити опір тискові розпочати дошлюбне статеве життя. Я переконаний, що батьки можуть змінити багато.

Частина I. Пошук основних причин

Найважливіша річ для підлітка - це не знання, доктрина чи навіть майно. Це - стосунки.

Молодим людям потрібно відчувати прихильність, відчувати, що вони кудись належать.

І якщо це відчуття переважно отримують від ровесників, а не від батьків, нас не повинно дивувати, що ровесники мають більший вплив на них.

2 Зрозумійте свою дитину

Якщо ви вважаєте, що тепер нелегко бути батьком, спробуйте стати підлітком! Більшість з нас бажає воскресити свою молодість, але навіть якби це справді було можливо, ми жили б в іншому світі, ніж той, в якому виростили колись. Дітям, які виростають тепер, живеться набагато важче, ніж нам з вами. Вони зазнають набагато сильнішого тиску та спокусу. Ми вже казали, що тепер дитині на шляху до школи трапляється більше сексуальних символів та спокусу, ніж її діду, коли він у суботу ввечері йшов шукати їх!

Можливо, часом вам нелегко зрозуміти свою дитину чи спілкуватися з нею, і вона може здаватися частиною зовсім іншого світу, однак надзвичайно важливо, щоб ви пам'ятали, як нелегко бути моральним, релігійним підлітком у наші часи.

Але навіть якщо ви не завжди можете порозумітися, і навіть якщо вам здається, що група її ровесників має на неї більший вплив, ніж ви, ваша дитина потребує вашої участі, потребує, щоб ви її навчали, потребує вашого прикладу. Це стосується і сфери сексуальності.

Дослідження, яке у 1983 році провів Пошуковий інститут серед християнських сімей, виявило, що загалом переважна більшість підлітків воліє звертатися по допомогу та пораду із запитаннями про секс до батьків. Особливо це стосується молодших підлітків, але навіть у

дев'ятому класі більшість віддавала перевагу допомозі та порадам своїх батьків, а не друзів чи інших дорослих.

На тлі таких думок погляньмо на деякі факти, які перешкоджають нашим дітям сказати "ні" тискові щодо дошлюбного сексу.

Невгамовні гормони

З підлітковим віком пов'язаний початок пубертатного періоду - часу, коли молода особа досягає сексуальної зрілості. У цей період дитина стає фізично здатною до статевого життя та репродукції, у її організмі відбувається дуже інтенсивний потік статевих гормонів, який продовжує зростати до двадцятирічного віку.

Цей період великого збентеження, цікавості, страху і хвилювання. Все в тілі молодої людини підштовхує її до сексуальної активності. Крім того, тілу людини байдуже, одружена вона чи ні, доречна ця сексуальна зацікавленість чи ні. Усе тіло молодої людини підказує їй, що бажання існує і що воно могутнє.

Це біологічний факт, що статева зрілість увесь час приходить дедалі раніше. Сто років тому статева зрілість у середньому наставала в 16 років. А вже через чотири десятиліття статевої зрілості досягали у 14 років. Сьогодні цей вік наближається до 12-ти, і це означає, що ці величезні фізичні зміни і почуття, що супроводжують їх, з'являються тоді, коли діти молодші й менш зрілі емоційно, ніж це було в минулому. Це також означає, що навіть коли молоді люди будуть одружуватися в тому самому віці, що й у минулому, їм все одно доведеться на кілька років довше контролювати свої почуття та бажання.

Окрім того, діти інтелектуально дозрівають раніше, ніж їхні батьки. За останні кілька десятиліть рівень людських знань значно зріс, і тому наші діти більш поінформовані. І хоча в наш час фізично та інтелектуально вони дозрівають раніше, але загалом значно відстають від своїх батьків емоційно. Тому їм важче впоратися з тиском, якого вони зазнають.

Є кілька причин такого пізнього емоційного розвитку. По-перше, молоді люди просто не спілкуються з дорослими у своїх сім'ях так, як колись, а дорослі - це важливий елемент емоційного виховання дітей. Тоді як колись підлітки багато спілкувалися зі своїми дідусями та бабусями, тітками та дядьками - ще не так давно три чи чотири покоління сім'ї зазвичай жили в одному будинку, - у теперішньому динамічному суспільстві дідуся, бабусі та інші члени великої сім'ї живуть за сотні й навіть за тисячі кілометрів.

Спілкування з дорослими обмежує також зайнятість сучасної американської сім'ї. Через усі ці справи - уроки, зустрічі, тренування та ігри - сучасній сім'ї важче сідати разом за стіл, обговорювати менш важливі теми чи навіть просто розважатися разом.

Взаємодію між батьками та дітьми ще більше обмежує те, що дедалі поширенішим стає явище, коли обидвоє батьків працюють поза домом. Як наслідок, щораз більше дітей шкільного віку повертаються зі школи до порожніх квартир - так звані "діти з ключами". Замість того щоб спілкуватися з батьками після навчання в школі, ці діти перебувають у товаристві друзів чи телевізора. П'ятдесят років тому пересічна дитина від трьох до чотирьох годин спілкувалася з батьками та членами великої сім'ї. Сучасна дитина спілкується з батьками тільки 15 хвилин на день. І 12 з цих хвилин - в атмосфері осуду, повчання чи критики.

Друга причина емоційної незрілості сучасних дітей - нестабільність на ненадійність сімейних стосунків. Фактично, майже кожна дитина у школі знає когось, чий батьки розлучені, - навіть якщо її батьки не розлучені. І як тільки діти чують про нове розлучення, страх, що те саме станеться в їхній сім'ї, ще більше зростає. Ваша дитина обов'язково відчувала цей страх, навіть якщо не висловлювала його.

Видається, що більша частина того, що відбувається довкола них тепер, збільшує страх, а не впевненість щодо довготривалої життєздатності сім'ї.

Узагальнивши всі ці факти, ми побачимо, що підліток - це машина для сексу (мовою біології), що вік статевої зрілості настає як ніколи рано і що, з емоційної точки зору, сучасні діти менше, ніж будь-коли, готові контролювати свої гормони у зрілий, морально відповідальний спосіб.

Довга юність

Тоді як рання статевая зрілість опускає підлітковий вік донизу економічний тиск підштовхує його угору. Дедалі більше молодих людей вирішують відкласти шлюб, поки їм не виповниться далеко за двадцять, а то й за тридцять років. Така довга юність збільшує час між настанням статевої зрілості та дозволеним вивільненням сексуальної активності у шлюбі. Це чинить на молодих людей неймовірний тиск займатися дошлюбним сексом.

Хоча існує багато причин, які спонукають особу прийняти рішення відкласти шлюб, часто це відбувається через особистий фінансовий інтерес. Багато молодих людей тепер якомога швидше хочуть досягти успіху у своїй кар'єрі та в нагромадженні майна, яке свідчить про соціальний статус. Це набагато легше робити, якщо ви можете працювати довгі години, не змушуючи чекати свого партнера і не маючи часових та фінансових зобов'язань батьківства. Звісно, є випадки, коли фінансові міркування змушують пари відкласти шлюб, і я не хочу звинувачувати їх. Але багато інших молодих людей, які могли б одружитися, вирішують не робити цього, щоб мати змогу швидше придбати авто чи офіс на розі.

Я маю на увазі те, що коли природа продовжує юність в одному напрямі, волевиявлення людини одночасно продовжує її в іншому. Сто років тому сексуальне пробудження особи відбувалося за один чи два роки до шлюбу. Людина не мала часу навіть відчуті спокусу стати сексуально активною поза шлюбом. Але тепер між настанням статевої зрілості та одруженням досить часто минає понад десять років. І ці роки - період найбільшого сексуального бажання. Тому молода особа відчуває величезний тиск не чекати до шлюбу. До того ж, діти дуже рано отримують більше інформації про секс. Дедалі більше детальної інформації про секс з'являється у фільмах, музиці, телепрограмах, рекламі, книгах і журналах - і в усіх інших засобах інформації. Ми розглянемо це докладно в наступному розділі.

Але я хотів би навести лише один простий приклад - тепер є набагато більше журналів відвертого сексуального змісту, ніж колись. Коли я був підлітком, "Плейбой" вважався фрі-вольним, і це був чи не єдиний журнал такого типу. Але тепер "Плейбой" вважається поміркованим порівняно з багатьма іншими доступними журналами.

Лекції статевої освіти в школах також подають дедалі більше інформації, і то для молодших дітей, ніж це було у минулому. Частково цьому сприяє занепокоєння щодо епідемії хворіб, що передаються статевим шляхом, і не менш важливої проблеми підліткової вагітності!

Крім того, коли статевая зрілість настає дедалі раніше, діти також стають сексуально активними у щораз молодшому віці. Не так вже й рідко діти передпідліткового віку регулярно займаються сексом. Фактично, 50% теперішніх сексуально активних підлітків чоловічої статі свій перший сексуальний досвід отримали у віці від 11 до 13 років. Природно, що ці незрілі діти розмовляють зі своїми друзями.

Коли підлітки - і навіть молодші діти - дізнаються про секс таким чином, вони отримують біологічну освіту (яка може бути або не бути точною), однак їх не навчають моральної відповідальності. ЗМІ, їхні друзі й навіть їхні вчителі розповідають учням, як функціонує тіло; але вони не розповідають молодим людям, як впоратися зі своїми бажаннями у такий спосіб, який збереже їхню чистоту і прославить Бога.

Мало того, діти вивчають механіку та фізичні аспекти сексу, але здебільшого вони не вивчають ті аспекти сексу, які пов'язані зі стосунками. Неможливо вивчати секс поза вивченням характеру, тому що секс стосується інших. Секс пов'язаний з тим, як ви ставитеся до інших людей. Саме тому ми, батьки, повинні давати своїм дітям приклад здорових стосунків, вдосконалювати свої стосунки, демонструвати і пояснювати дітям їхню важливість.

Тиск ровесників

Тиск підлітків може бути або негативним, або позитивним. Але тепер дуже часто тиск ровесників схиляє підлітків до сексуальної активності. Недавнє опитування, яке провела організація Луїса Гарріса, виявило, що як для хлопців, так і для дівчат соціальний тиск - чи тиск ровесників - це головна причина дошлюбного сексу. (Для дівчат тиск з боку хлопців виявився другою найголовнішою причиною після тиску з боку їхніх друзів жіночої статі).

Бажання здобути прихильність і повагу друзів велике, навіть якщо ця прихильність дорого

коштує.

Щоб побачити, як діє цей тиск, подумайте над словами однієї учениці середньої школи: "Дівчата... починають вважати незайманість обтяжливою. Друзі дражнять і підбурюють їх - і навіть принижують незайману дівчину за те, що вона не має сексу з протилежною статтю. Ровесники називають їх святенниками та занудами; їх навіть можуть називати гомосексуалістами через відмову мати дошлюбний секс. Дехто поступається тільки тому, що хоче довести, що він такий самий, як інші".

Часто підлітки поступаються тиску ровесників, тому що отримують від них те, що мають отримувати вдома. Їхні друзі вислухають їх. Вони відчують прихильність з боку своїх ровесників. Часто це умовна прихильність, але правила дуже чіткі й усі знають, що слід зробити, аби завоювати цю прихильність. І ровесники дають нашим дітям нагоду розвивати стосунки.

Авжеж, тиск ровесників існував завжди. Але тепер, через нестабільність та слабкість американської сім'ї, ця сила більша, ніж будь-коли раніше. Якщо молоді люди невпевнені у своїх сімейних стосунках, вони щосили намагатимуться гарантувати безпеку інших стосунків - хай якою буде ціна.

Дві культури в кожній оселі

Зрештою, батькам, яким виповнилося приблизно сорок років або більше, доводиться миритися з тим, що в їхній оселі живуть дві надзвичайно різні культури з дуже різними цінностями. Завжди між батьками та дітьми існував конфлікт поколінь. Але донедавна цей конфлікт поколінь існував між батьками та дітьми, які принаймні мали той самий комплекс моральних принципів. Але тепер старий світ, в якому ми з вами жили, відійшов у минуле, і наші діти живуть у новому світі, який має новий комплекс правил, новий комплекс принципів. Однак ми схильні не помічати цього, коли щодня спілкуємося зі своїми дітьми. Упродовж майже всієї історії американське суспільство і його цінності були юдейсько-християнськими. Навіть ті, хто не були євреями чи християнами, визнавали чинність законів та соціальних цінностей, які ґрунтувалися на Біблії. Тому, коли священник чи батьки казали молодій особі утримуватися від дошлюбного сексу, який є гріхом, і тому - злом, більшість погоджувалася. Уся культура підтримувала такі переконання. Це аж ніяк не означає, що підлітки (та інші) ніколи не займалися дошлюбним сексом. Але коли вони робили це, то знали, що це неправильно, і суспільство навіть приймало закони проти цього.

Однак з кінця 60-их років ХХ століття ми живемо в іншій, постхристиянській культурі. Сама основа нашого суспільства - його правила і звичаї - змінилися. Сексуальна революція охопила націю. Більшість вже не визнає чинности законів та Цінностей, які ґрунтуються на Біблії. Натомість підлітки чують звідусіль, що добро і зло залежать від ситуації та людей, які в ній опинилися; якщо це приємно, ви повинні не зволікаючи робити це; що любов не повинна стримувати себе заради довготривалої користі для стосунків, і що ця "любов" тотожна негайному сексуальному задоволенню.

Підлітки успадкували світ, який вимагає негайного задоволення, - світ, у якому для подій усього дня потрібно пів години новин, 300 років історії вміщуються в одному документальному фільмі, і сніданок кидають у вікно автомобіля, коли ми проїжджаємо повз ресторан. Це світ, у якому кишенькові калькулятори звільняють нас від потреби думати, відеокасети - від потреби читати, а лікарі, які роблять аборти, звільняють нас від відповідальності. Це світ, у якому ми можемо "мати все".

Багато батьків, які виростили з підліткового віку до 1968 року, просто не усвідомлюють, які глибокі зміни відбулися в нашій культурі. Саме тому вони приходять до мене після семінару й кажуть: "Мої батьки і священник казали мені не робити цього, тому що це гріх, і мені було цього досить. Зі мною все було гаразд. Цього має бути достатньо для моєї дитини". Я намагаюся пояснити, що ЗМІ, ровесники, музика, середня школа і решта суспільства кажуть дітям зовсім протилежне.

Скажімо, читаючи четвертий розділ, ви помітите, що багато з тих причин, які спонукають підлітків казати "так" сексові, не мали б надто багато сенсу, якщо підліток щиро відданий християнській вірі, розуміє її і знає, як мислити по-християнськи - а також, коли його

підтримує група таких самих підлітків. Але наведені причини чимало значать для підлітка, який у своєму житті відданий постхристиянській етиці, у якій немає жодних абсолютів, окрім "любови" (що б це не означало в цей момент). І більшість сучасних підлітків, як у державних, так і в християнських школах, оточують друзі, які розуміють лише постхристиянську етику.

Щоб подолати цей конфлікт поколінь з нашими дітьми, ми повинні усвідомити, що він є. Після цього ми повинні надати своїм дітям набагато більше інформації, і набагато раніше, ніж це колись було потрібно. Наші діти також повинні знати, що цей конфлікт існує, і що відрізняє ці дві культури. Якщо ми хочемо впливати на те, що наша дитина думає про сексуальність, замість того щоб дозволити нехристиянській культурі впливати на неї, ми повинні розпочати навчання своєї дитини, перш ніж цінності суспільства почнуть формувати її свідомість.

У цьому розділі ми розглянули деякі з впливів, з якими наші діти стикаються щодня. Далі ми детальніше розглянемо постхристиянську культуру, в якій живемо тепер, і яка постійно спокушає молодих людей казати "так" дошлюбному сексові.